

[Bjerre.]

slaget. Jeg tror, det vil opfylde det Formaal, som den højtærede Justitsminister har tænkt sig, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til dets Gennemførelse.

Malechau: Manglende Fortryk af Forhandlingerne i Folketinget i Forbindelse med den Omstændighed, at Folketinget i øvrigt først har færdigbehandlet dette Lovforslag for et Øjeblik siden, gør det naturligvis noget vanskeligt for os her i Lands-tinget at følge Forslagets Behandling i alle Enkeltheder, men det er jo rigtigt, som det ogsaa er sagt heroppefra, at det er et Forslag, der længe har været forberedt og forhandlet mellem Partierne, og Forhandlingerne er altsaa resulteret i det foreliggende Lovforslag.

Det er ikke alene i den enkeltes, men ogsaa, og maaske nok saa meget, i Samfundets Interesse, at der søges givet dem, der er domfældt efter Landsforræderiloven, Adgang til paa ny at indtræde i Samfundet og paa hæderlig Maade ernære sig selv og Familie. Naturligvis betyder det, at man tilbagegiver de domfældte, vel at mærke efter at de har udstaaet deres Straf, visse af de i Forbindelse med Dommen mistede Rettigheder, ikke, at man paa nogen Maade indrømmer eller overhovedet tilkendegiver, at Straffen har været uretfærdig eller for haard, men man giver herved disse Mennesker Lejlighed til selv at vise, om de virkelig ønsker igen at blive optaget som ydende Medlemmer af det Samfund, som de saa skammelig svigtede i en Tid, hvor det netop gjaldt om at staa sammen for at værne Samfundet. Det er maaske ikke alle her i Landet, der gaar ind for overhovedet at give Amnesti eller tilbagegive mistede Rettigheder, men jeg finder, at vi skal nok være med til at hade det onde, men Hadet maa ikke gaa saa vidt, at vi lader det gaa ud over de paagældende i al Fremtid, for i saa Fald opnaar vi let det modsatte af det, vi tilsigtede.

At der selvfølgelig ikke er eller kan blive Tale om Begunstigelser for Udøverne af de alvorligere Overtrædelser, er alle vel enige om, og derfor er det da ogsaa saadan, at efter Lovforslaget drejer det sig kun om at tilbagegive mistede Rettigheder til de Personer, der er idømt Straf af Fængsel i indtil 2½ Aar. Det er ganske vist langt den overvejende Del af dem, der er faldet ind under Straffelovs-tillægget, men altsaa dog kun saadanne, der er straffet for de mindre og navnlig de politiske Forbrydelser. Det kan, som det ogsaa allerede er blevet i Dag, diskuteres, om Grænsen skal være som efter Lovforslaget,

2½ Aar, eller om den kun skal være 2 Aar, som er den efter Straffelovstillægget fastsatte Mindstestraf. Der var nok adskilligt, der kunde tale for, at man valgte det sidste, altsaa Grænsen 2 Aar, men jeg tror ikke, det har større praktisk Betydning, og som vi ogsaa hørte for et Øjeblik siden den højtærede Justitsminister oplyse, er jo alle med 2½ Aars Straf prøveløsladt nu. I hvert Tilfælde er Forudsætningen den efter Forslaget, at de paagældende skal være løsladt enten efter en Afsoning eller paa Prøve, eventuelt have faaet Straffen eftergivet ved Benaadning. Men nu hører jeg, at der er Tale om at nedsætte et Udvalg, og saa kan vi jo i dette Udvalg forhandle videre om, hvorvidt man skal vælge den ene eller den anden Grænse.

Der er altsaa ikke efter Lovforslaget Tale om Amnesti i egentlig Forstand. Det drejer sig kun om en Foranstaltning, der har til Formaal at støtte en Resocialisering af de paagældende, som det nu engang er nødvendigt. Hvorledes det stiller sig eller vil stille sig paa Arbejdspladserne med Hensyn til at tage de efter udstaaet Straf løsladte tilbage, kan jeg i al Almindelighed ikke udtale mig om, men jeg finder, at her maa og skal Spørgsmaalet løses ved Forstaaelse baade fra Kammeraters og fra Arbejdsgiveres Side. Noget anderledes er Forholdet sikkert for erhvervsdrivende, selv om der som antydnet vel nok kunde være fundet andre Udveje for disse, nemlig ved Dispensationer i hvert Fald i de Tilfælde, hvor det vilde have været af Betydning. Ogsaa jeg havde meget gerne ønsket, at der havde været opnaaet fuld Enighed mellem alle de politiske Partier om dette Lovforslag, og jeg haaber ogsaa, det skal lykkes at naa en saadan Enighed, inden vi bliver færdige med Behandlingen af det. Som Forholdene ligger, er jeg imidlertid enig i det Synspunkt, der har været gjort gældende, at den mest hensigtsmæssige Løsning er ad Lovgivningsvejen generelt at tilvejebringe en Løsning af hele dette Problem. Jeg tænker ogsaa i denne Forbindelse paa Alders- og Invalidere modtagerne samt paa andre, som faar offentlig Understøttelse, og som ogsaa kommer ind under det foreliggende Forslag. Det er vist for Resten kun forholdsvis faa Rentemodtagere, der kommer ind under Loven, men til Gengæld er det vel nok saaledes, at dens Rammer med Hensyn til Straffetidens Længde netop omfatter disse Mennesker.

Forslaget kan, som der er redegjort for, deles i 3 Dele. Først omhandles i § 1 de, der er dømt efter Straffelovstillæggets § 10, Stk. 1, eller § 16, og som efter Forslaget ubetinget faar Retten til at drive Næring tilbage,